

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد امنیت شهری در ایران

محل انتشار:

اولین همایش تخصصی محدود نقش علوم جغرافیایی در عملیات آرام سازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدحسن حسینی - عضو هیئت علمی دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)

سعید خزائی - مدرس و پژوهشگر دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

امنیت حقی اساسی و پیش نیاز ارتقای رفاه و آسایش مردم است. در محیط های شهری، یکی از التزام های کیفیت زندگی، وجود امنیت می باشد و کاهش بزه در شهر، یکی از مهمترین اهداف برنامه ریزی شهری برای مرتفع کردن این عامل است. رفتارهای شهروندان و چگونگی حضور و ایفای نقش آنها در جامعه نیز، تحت تاثیر شدید احساس امنیت آنها قرار می گیرد. معیارهای شناخت و تحلیل امنیت و احساس امنیت در پهنه ی شهرها بسیار متفاوت است و با توجه به مولفه های محیطی، کالبدی و کارکردی در نوسان است. همچنین احساس امنیت با توجه به متغیرهای شخصی و اجتماعی همچون سن، جنسیت و طبقه اجتماعی متمایز خواهد بود. احساس امنیت اجتماعی را میتوان نوعی ذهنیت و جهتگیری روحی مثبت نسبت به عدم تاثیرگذاری حضور و بروز رویدادها و تهدیدات در شرایط کنونی و آینده در حوزه های امنیت اجتماعی دانست. در مقاله حاضر سعی خواهد شد با روش فراتحلیل، در ابتدا پژوهش ها و مقالات این حوزه مورد بررسی قرار گیرد و سپس با رویکرد فراتلخیص نتایج این پژوهش ها ادغام شود تا بتوان ابعاد مختلف برآورده کننده احساس امنیت شهروندان ایرانی در مناطق و محلات مختلف شهری کشور و نیز ناقضان این مهم را با مرور یافته های حاصل از پژوهش های مختلف انجام شده در این زمینه، بررسی و نتایج مشاهده شده جمع بندی گردد. نتایج حاکی از آن است که شهرهای بزرگ کشور، جمعیت بزرگی را با فرهنگ های مختلف در خود جای داده اند. تراکم و ناهمگونی جمعیت، مهار اجتماعی را تضعیف و احساس تعلق را کمرنگ کرده است. در شهرهای بزرگ بی نظمی، بی اعتمادی، مخاطره و نبود حمایت اجتماعی، زمینه مساعدی را برای ترس و عدم احساس امنیت برای شهروندان فراهم کرده است.

کلمات کلیدی:

امنیت، احساس امنیت، آسایش و رفاه، امنیت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901916>

